

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂRE nr. 417

din 11 septembrie 2018

Prin Ordinul nr. 37 din data de 26 martie 2018, inspectorul șef al Inspecției Judiciare a dispus efectuarea unui control tematic la Secția Judiciară a Direcției Naționale Anticorupție privind situația achitărilor definitive înregistrate în perioada 2016 - semestrul I/2017.

Analizând Raportul de control nr.2316/IJ/590/DIP/2018 al Inspecției Judiciare, Secția pentru procurori reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 686 din 31 octombrie 2017, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a dispus efectuarea, în termen de 6 luni, a unui control la Secția Judiciară care să includă o analiză detaliată cu privire la situația achitărilor definitive în perioada 2016 – semestrul I 2017, în raport de data sesizării primei instanțe și momentul pronunțării soluției definitive.

Controlul a avut stabilite următoarele obiective:

1. Primirea, înregistrarea și circuitul lucrărilor având ca obiect achitățile definitive înregistrate în perioada 2016 - semestrul I 2017, evidența acestor activități;
2. Verificarea îndeplinirii obiectivelor înscrise în programele de activitate vizând perioada 2016 - semestrul I 2017 referitoare la situația achitărilor definitive înregistrate;
3. Verificarea situației achitărilor definitive înregistrate în perioada 2016 - semestrul I 2017 la nivelul Secției judiciare a Direcției Naționale Anticorupție (în

continuare DNA); identificarea în fiecare caz a datei sesizării primei instanțe și a momentului pronunțării soluției definitive;

4. Informările privind hotărârile definitive de achitare, întocmite în temeiul Ordinului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind hotărârile definitive de achitare și restituire, pronunțate de instanțe;

5. Măsurile dispuse de procurorii cu funcții de conducere pentru organizarea activității privind achitățile definitive înregistrate în perioada 2016 - semestrul I 2017.

Verificările aferente controlului privesc activitatea desfășurată în materia analizată în anul 2016 și semestrul I al anului 2017 la nivelul Secției judiciare a DNA.

Din documentația pusă la dispoziție inspectorilor judiciari de către conducerea DNA și care a stat la baza raportării indicatorilor de calitate la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au rezultat următoarele:

În perioada de referință, respectiv în cursul anului 2016 și în semestrul I 2017, au fost înregistrați un număr total de 201 de inculpați achitați definitiv, dintre care 134 inculpați achitați definitiv în anul 2016 și respectiv 67 în semestrul I 2017.

Din cei 134 inculpați achitați definitiv în anul 2016, 66 inculpați au fost achitați în temeiul art.16 alin.(1) lit.b) C.p.p., 60 inculpați au fost achitați în temeiul art.16 alin.(1) lit.c) C.p.p., 5 inculpați au fost achitați în temeiul art.16 alin.(1) lit.a) C.p.p., 3 inculpați au fost achitați în temeiul art.181 C.p.

Din cei 67 inculpați achitați definitiv în anul 2017, 48 inculpați au fost achitați în temeiul art.16 alin.(1) lit.b) C.p.p., 8 inculpați au fost achitați în temeiul art.16 alin.(1) lit.c) C.p.p., 10 inculpați au fost achitați în temeiul art.16 alin.(1) lit.a) C.p.p., 1 inculpat a fost achitat în temeiul art.16 alin.(1) lit.d) C.p.p.

Comparând situația achitațiilor în anul 2016, cu cea a celor achitați în anul 2015, se constată o creștere de 39,58 %.

În semestrul I 2016, un număr total de 104 inculpați au fost achitați, iar în semestrul I 2017, un număr total de 67 inculpați, ceea ce denotă o scădere de 35,57% față de anul 2016, însă o creștere față de anul 2015, când s-au înregistrat 67 de inculpați achitați definitiv, într-o perioadă de 6 luni.

Totodată se constată că au existat inadvertențe la raportarea exactă a numărului de inculpați achitați, defalcat pe temeiuri de achitare.

În anul 2015 au fost 2 inculpați achitați reținuți, arestați preventiv sau arestați la domiciliu (1 inculpat în sem.I 2015, 1 inculpat în sem.II 2015), iar în anul 2016 un număr total de 6 inculpați reținuți, arestați preventiv sau arestați la domiciliu achitați (toți în sem.I 2016), constatându-se o creștere de 200 %.

Comparând numărul total de inculpați reținuți, arestați preventiv sau arestați la domiciliu achitați în anul 2016 cu numărul total de inculpați din semestrul I 2017 - 5, Secția observă o scădere de 16,66 %.

În ceea ce privește raportarea semestrială a fiecărui an, respectiv sem.I 2015, sem.I 2016 și sem.I 2017 se constată o creștere de 500 % a numărului de inculpați reținuți, arestați preventiv sau arestați la domiciliu în sem.I 2016 față de sem.I 2015 și respectiv o creștere de 400% a numărului de inculpați reținuți, arestați preventiv sau arestați la domiciliu în sem.I 2017 față de sem.I 2015 și respectiv o scădere de 16,66% a numărului de inculpați reținuți, arestați preventiv sau arestați la domiciliu în sem.I 2017 față de sem.I 2016.

Se observă că potrivit datelor comunicate procurorului general în Analiza indicatorilor de calitate pe anul 2016, din totalul de 134 de inculpați achitați definitiv au fost raportați doar 3 inculpați achitați definitiv reținuți, arestați preventiv sau arestați la domiciliu, însă în realitate numărul acestora era de 6, conform datelor puse la dispoziția echipei de inspecțiști judiciari.

Astfel, se observă că la evidențierea scriptică a cazurilor de inculpați achitați, s-a avut în vedere data pronunțării hotărârii nedefinitive de achitare, dată în funcție de care s-a întocmit un referat inițial privind soluția de achitare nedefinitivă, iar, ulterior, dacă aceasta s-a confirmat în căile de atac, raportarea s-a făcut pe numărul vechi de lucrare.

Nu în ultimul rând se constată că la nivelul serviciilor teritoriale, cartarea referatelor nu a respectat Ordinul nr.24/23.04.1997 al procurorului general al PÎCCJ privind aprobarea nomenclatorului arhivistic al grupării în dosare a documentelor întocmite în activitatea Ministerului Public, cu modificările și completările ulterioare, lucrările fiind înregistrate la alte indicative (III/2 - declarațiile privind căile de atac, III/13 - cauze fără participarea procurorului în instanță și respectiv diverse lucrări în legătură cu activitatea judiciară).

În ceea ce privește informările întocmite cu privire la soluțiile de achitare definitive în raport de exigențele Anexei 2 la Ordinul nr.213/2014 („vor fi verificate de

procurorii șefi ai compartimentelor din cadrul acestei direcții/ (...) / care vor întocmi câte o notă pentru fiecare caz.”), Secția pentru procurori constată o lipsă de preocupare atât pentru acuratețea formei actelor întocmite la nivelul Secției Judiciare din cadrul DNA, cât și în ceea ce privește analizarea unei posibile imputabilități a soluției de trimitere în judecată în raport de argumentele instanței de control judiciar.

Astfel, în concret, în 9 din 58 de lucrări privind analiza soluțiilor de achitare, respectiv într-un procent de 15.51%, hotărârile judecătorești definitive au fost redactate nu în anul pronunțării (2016), ci în următorul an (2017), ceea ce ar fi impus ca analiza făcută în conformitate cu Anexa nr.2 la Ordinul nr.213/2014 să fie întocmită în anul redactării hotărârii respective și nu în anul pronunțării minutei, cu efecte implicate asupra acurateței datelor ce sunt raportate în Analiza indicatorilor de calitate, prin afectarea posibilității de a stabili obiectiv imputabilitatea. Această vulnerabilitate - necorelarea dispozițiilor Ordinului nr.213/2014 cu situația faptică - ar putea fi înlăturată prin dispunerea unei soluții privind posibilitatea referirii la date statistice aferente unui an anterior în analiza viitoare a indicatorilor de calitate, tocmai pentru a nu se omite nicio cauză.

Analizând conținutul Ordinului nr.30/2008 al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, Secția apreciază că referatele privind soluțiile de achitare nedefinitive, întocmite și prezentate echipei de control, nu se circumscriu noțiunii de „comunicări” prevăzute de acest ordin, astfel că nerespectarea formei impusă de Ordinul nr.213/2014 nu poate fi acoperită prin invocarea aplicabilității altui text legal. Ordinul nr. 30/2008 se raportează la informări care se fac prin fax, telefon sau poștă electronică, urmărindu-se transmiterea rapidă a unor minime informații privind o soluție de achitare nedefinitivă, inclusiv verbal, fără a exista o exigență a formei informării.

Se constată, de asemenea, că în planul de activitate al Secției Judiciare Penale din cadrul DNA au fost prevăzute analize semestriale ale soluțiilor definitive de achitare și restituire în sarcina procurorului șef secție, însă în cadrul acestora au fost reluate ideile cuprinse în referatele privind soluțiile de achitare întocmite de procurorii de ședință, fără o analiză efectivă ulterioară motivării hotărârii.

Analizând dispozițiile Ordinului nr. 30/2008 care transpune la nivelul Direcției Naționale Anticorupție dispozițiile Ordinului nr. 229/2007 privind organizarea și funcționarea sistemului informațional al Ministerului Public, Secția constată că acestea

impun ca în ipoteza în care rechizitoriile sunt întocmite la nivelul structurilor teritoriale ale direcției, atunci acestea din urmă prin procurorii șef servicii întocmesc informările prevăzute în Anexa nr 2 la Ordinul nr. 229/2007. Din verificările efectuate au rezultat situații în care procurori din cadrul Secției judiciare penale de la nivelul Structurii Centrale a DNA au întocmit referatele de achitare, deși rechizitoriile fuseseră emise la nivelul serviciilor teritoriale ale DNA. Prin această încălcare a dispozițiilor ordinului intern al DNA a fost eliminată posibilitatea ca procurorii de caz de la nivelul serviciilor teritoriale precum și procurorii șefi ai acestor servicii, să poată analiza cauzele care au generat soluția de achitare și să aprecieze asupra măsurilor concrete care să prevină vulnerabilizarea trimerilor în judecată la nivelul serviciilor teritoriale, cu atât mai mult cu cât nu au existat informări de la nivelul Structurii Centrale către serviciile teritoriale, cu privire la analiza imputabilității procurorului a acestor soluții de achitare definitive.

Totodată, Secția constată că referatele întocmite de procurorii de ședință din cadrul structurilor teritoriale ale DNA sau din cadrul Structurii Centrale a DNA nu au avut la bază, în vederea unei analize concrete a imputabilității soluției de achitare procurorului care a emis rechizitoriul, dosarul de instanță al cauzei, ci mapelor constituite pentru fiecare cauză, fișele de ședință și mențiunile din sistemul ECRIS.

În conformitate cu prevederile Anexei nr.2 la Ordinul nr.213/2014 nota procurorului cu funcție de conducere din cadrul DNA, conținând informarea privind soluția de achitare trebuie să conțină aprecieri asupra temeiniciei și legalității soluției procurorului, și nu asupra legalității și temeiniciei hotărârii judecătorești de achitare sau asupra judecătorilor cauzei.

Secția observă că, cu foarte puține excepții, referatele întocmite de către procurorii de ședință nu conțin aprecieri motivate efectiv și corespunzător asupra imputabilității soluției procurorului, însă cuprind, uneori, aprecieri referitoare la legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești sau, mai mult, la judecătorii cauzelor. Astfel, Secția apreciază necesar a sesiza Inspekția Judiciară cu privire la aceste afirmații, făcute cu ocazia analizării cauzelor care au condus la pronunțarea unor soluții de achitare de către instanțele judecătorești.(punctul II.B.b din raport, corespunzător paginilor 12-16)

Se constată că analizele efectuate asupra imputabilității procurorului a soluției de trimitere în judecată au fost așadar formale, pornind de la presupuneri și comentarii pe text, pe care procurorii de ședință le-au făcut în raport de hotărârile instanțelor de fond

și de soluțiile pronunțate în ultima cale de atac, soluții în proporție covârșitoare nemotivate la momentul întocmirii referatelor de achitare, identificându-se situații în care hotărârea instanței de ultim grad contrazice flagrant presupunerile procurorului de ședință, în sensul că achitarea nu a fost ca urmare, de exemplu, a unei dezincriminări a faptei, ci a săvârșirii unei fapte care nu e prevăzută de legea penală, fiind faptă contravențională.

Secția are în vedere faptul că fără excepție, toate soluțiile de trimitere în judecată a inculpaților achitați definitiv nu au fost considerate imputabile, chiar și în situațiile în care procurorii de ședință au făcut aprecieri în sens contrar.

Prin urmare, se remarcă o totală lipsă de implicare a procurorilor cu funcții de conducere în analiza concretă a cauzelor care au vulnerabilizat trimiterile în judecată ale DNA. Efectele unui astfel de comportament se reverberează asupra capacității de identificare a cauzelor care generează și a condițiilor care favorizează corupția, elaborarea și prezentarea propunerilor în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației penale, atribuție esențială și specifică a DNA, conform dispozițiilor OUG nr.43/2002 de înființare a acestei structuri specializate.

Din analiza proceselor – verbale de ședință întocmite cu ocazia ședințelor săptămânale de analiză a soluțiilor, se constată că nu au existat prelucrări în ședințele respective cu procurorii Secției judiciare penale a DNA și cu ceilalți procurori cu funcții de execuție a referatelor de achitare întocmite sau a analizelor semestriale privind achitățile și restituirile definitive, ceea ce s-ar fi impus, în conformitate cu art.1 alin.2 din Ordinul nr.213/2014.

Totodată, din verificările efectuate a rezultat că nu a existat nicio raportare scrisă la Cabinetul procurorului general al PÎCCJ, în conformitate cu disp.art.7 pct.I, lit.a) sublit.b) din Ordinul nr.213/2014, care impun ca de îndată să fie informată conducerea Ministerului Public asupra notelor procurorilor cu funcții de conducere din cadrul DNA, referitoare la informările vizând soluțiile de achitare definitive întocmite conform Anexei 2 la Ordinul nr.213/2014, comunicările existente fiind doar formale.

Secția constată o vulnerabilitate prin necorelarea disp. art.7 pct.I lit.B) sublit.a) cu disp.art.5 pct.I, lit.A, sublit.e) din Ordinul nr.213/2014, în sensul înlăturării erorii materiale de redactare.

Totodată, nu se poate neglija faptul că deși a fost dispusă întocmirea unei lucrări intitulate „Situația achitărilor definitive în perioada 2016 - semestrul I 2017. Analiza comparativă 2016-2015, sem.I 2016 - sem.I 2017”, în baza Ordinului nr.1620/C/2017 din 07.12.2017 al procurorului șef DNA, termenul de finalizare al acesteia a fost prelungit succesiv, iar cartarea sa s-a realizat în mod eronat.

Secția apreciază că prin identificarea în fiecare caz a datei sesizării primei instanțe și a momentului pronunțării soluției definitive în cazul achitărilor definitive înregistrate în perioada 2016 - semestrul I 2017 la nivelul Secției judiciare a DNA, s-ar fi putut constata existența unei vulnerabilități referitoare la durata judecării cauzelor, cu impact asupra dispărării pericolului social al faptelor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată.

La data de 18 iulie 2018, DNA a formulat o serie de obiecțiuni asupra raportului Inspecției Judiciare nr.2316/IJ/590/DIP/2018, având ca obiect "controlul tematic la Secția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție privind situația achitărilor definitive înregistrate în perioada 2016 - semestrul I/2017".

În ceea ce privește obiecțiunile formulate de către Direcția Națională Anticorupție, Secția pentru procurori reține următoarele:

I.1 Depășirea limitelor controlului, astfel cum ar fi fost stabilite prin Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 686/2017 nu poate fi reținută. Astfel, se constată că, în conformitate cu prevederile art. 69 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările ulterioare, inspectorul șef a inclus în Planul de control pe anul 2018 efectuarea unui control tematic la Direcția Națională Anticorupție, activitate care nu se suprapune cu obiectivele controlului anterior. Se reține că, pe de o parte disp. art. 69 alin. (1) lit. e) prevăd competența Inspectorului-șef în ceea ce privește stabilirea anual sau ori de câte ori se impune a domeniilor specifice de activitate cu privire la care se exercită controlul, iar, pe de altă parte, la analizarea prezentului raport Secția urmează a se raporta la aspectele constatate în cuprinsul Hotărârii Secției pentru procurori nr. 686/2017 a căror evaluare a necesitat verificări suplimentare.

*I.2 Secția constată că în cuprinsul raportului Inspecției Judiciare au fost analizate obiectivele controlului stabilite prin Ordinul nr. 37/2018, aspect ce rezultă și din avizarea raportului de către Inspectorul șef. De asemenea, se are în vedere faptul prin Ordinul nr. 37/2018 au fost stabilite obiectivele controlului, nu și *structura raportului* ce va fi întocmit.*

I.3. *Lipsa de obiectivitate a inspectorilor judiciari în redactarea raportului prin inserarea unor aspecte care nu sunt conforme cu realitatea și lipsa menționării unor aspecte pozitive în activitatea secției controlate* reprezintă, în opinia Secției obiecțiuni nesusținute. Astfel, deși se invocă o discrepanță între concluziile prezentului raport analizat de către Secție și raportul Inspecției Judiciare nr. 5115/IJ/982/DIP/2017, aspectele cercetate de către inspectorii au vizat verificări suplimentare față de cele dispuse anterior, iar reiterarea aspectelor pozitive reținute în activitatea Secției judiciare penale, fără legătură cu situația achitărilor, ar fi fost superfluă.

II. 1 Se observă că prin argumentele intitulate obiecțiuni, referitoare la *inadvertențele reținute în raportul Inspecției Judiciare la secțiunea raportarea numărului de inculpați achitați* (inclusiv reținuți, arestați preventiv sau arestați la domiciliu), nu s-a putut contura o altă situație de fapt, acestea reprezentând doar justificări ale constatărilor existente.

II. 2 Obiecțiunile în legătură cu *informările întocmite cu privire la soluțiile de achitare definitive în raport de exigențele Anexei nr.2 la ordinul nr.213/2014* nu pot fi, de asemenea, admise. Acestea reprezintă, de fapt, o interpretare proprie conducerii DNA a Ordinului nr.213/2014, neexistând în conținutul acestui ordin vreo mențiune care să excludă această structură de parchet de la obligația de a raporta analiza cauzelor în care instanțele au pronunțat hotărâri definitive de achitare sau de a lăsa la libera apreciere a structurii de parchet respectarea condițiilor de formă și de fond (inclusiv pe baza dosarului de instanță și nu doar în raport de minuta hotărârii definitive) a analizelor privind achitățile definitive.

Din examinarea obiecțiunilor formulate se constată că încă sunt puse la îndoială prevederile Ordinului nr.213/2014, DNA dând de înțeles că nu găsește oportună aplicarea acestuia întocmai (criticând caracterul lacunar la Anexei nr.2 cu privire la conținutul informărilor și aplicarea restrictivă doar a anumitor dispoziții în ceea ce privește DNA). Se susține că la fila 9, paragraful 2 ar fi trebuit menționat ca aspect pozitiv întocmirea și valorificarea „referatelor privind soluțiile de achitare nedefinitive”, deși ele nu sunt prevăzute ca obligatorii conform Ordinului nr.213/2014, însă sunt stipulate de Ordinul nr.30/2008 al procurorului șef al DNA (care nu mai are aplicabilitate fiind emis în baza unui ordin abrogat, respectiv Ordinul nr.229/2007).

Se constată, totodată, că procurorul șef al DNA *dispozițiile Ordinului nr.1643/C/15.05.2015 cu privire la modalitatea de înregistrare a lucrărilor vizând achitățile definitive*

interpretează diferit, întrucât soluțiile de achitare definitive se iau în evidență la momentul rămânării definitive a hotărârilor de achitare și nu anterior. De altfel, au existat referate de achitare înregistrate în anul 2014 pentru care nu există nicio justificare, nici măcar în raport de Ordinul nr.1643/C/15.05.2015.

De asemenea, Secția apreciază neîntemeiată justificarea potrivit căreia „în condițiile în care Ordinul nr.213/2014 nu prevede expres conținutul notelor pentru fiecare cauză, *procurorii au libertatea de a constata existența sau inexistența unor deficiențe*, inclusiv prin aprecieri referitoare la legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești”, aceste susțineri urmând a fi evaluate de Inspecția Judiciară cu ocazia analizării aspectelor sesizate de Secție.

II.3 Referitor la *erorile din cuprinsul raportului*, la fila 16 în sensul menționării anului 2017, în loc de anul 2016 în care au fost achitați definitiv un număr de 21 de inculpați trimiși în judecată prin rechizitorii mai vechi de 5 ani și cea cu referire la variația de 2977 zile și nu de 2777 zile, cum rezultau din simplul calcul matematic, Secția constată că *Inspecția Judiciară și-a însușit aceste obiecțiuni*, apreciindu-le ca erori materiale de redactare.

II.4 Obiecțiunile în legătură cu *măsurile de valorificare dispuse de procurorii cu funcții de conducere urmare a analizării soluțiilor de achitare definitivă* evidențiază o serie de demersuri pentru eficientizarea activității judiciare. Secția constată că activitatea de control nu a vizat aspecte legate de organizarea Secției judiciare penale a DNA, astfel că măsurile organizatorice ce au fost prezentate în materialul pus la dispoziția inspectorilor judiciari în timpul controlului nu pot justifica lipsa unei analize concrete a soluțiilor de achitare definitivă.

II. 5 În legătură cu *prelucrarea analizelor privind soluțiile de achitare definitive cu procurorii de execuție din cadrul DNA*, Secția remarcă invocarea caracterului lacunar al Ordinului nr.213/2014, întrucât nu ar exista nicio dispoziție expresă în acest sens și deci sunt suficiente prezentările soluțiilor de achitare definitivă de procurorii de ședință în ședințele de analiză săptămânale. Ulterior, în mod contradictoriu, se susține că ar fi existat prelucrări ale analizelor semestriale privind soluțiile de achitare cu procurorii de execuție din cadrul DNA „în ședința de analiza săptămânală sau în ședințe speciale convocate în acest sens”, fără a fi făcută vreo dovadă în timpul controlului sau ulterior. Prin urmare, nici aceste obiecțiuni nu pot fi primite.

II.6 Secția reține că obiecțiunile privind *raportările la Cabinetul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* denaturează constatările echipei de inspectori, pentru a se crea confuzie cu privire la prevederile Ordinului nr.213/2014 și la necorelările constatate chiar de echipa de inspectori între anumite dispoziții ale acestuia, ce puteau fi surmontate de către conducerea DNA în contextul unui management diligent, astfel că nu pot conduce la concluzii diferite.

11.7. Prin obiecțiunile cu privire la *valorificarea datelor obținute urmare a analizelor întocmite după examinarea hotărârilor de achitare* se critică, în esență, faptul că concluziile preliminare care au conținut aprecieri pozitive, prezentate ca atare de echipa de inspectori la momentul finalizării verificărilor la sediul DNA, nu au fost preluate și în raportul de control. Secția reține însă că constatările preliminare nu au autoritate de lucru judecat în raport de analiza ulterioară, care conține argumentarea cuprinzătoare a tuturor materialelor puse la dispoziție pe durata întregului control și cu ocazia redactării raportului. Or, concluziile preliminare nu s-au făcut prin raportare la toate elementele ce au stat la baza analizei finale conținute în raportul de control.

Obiecțiunile referitoare la *concluziile privind cartarea greșită a lucrării privind situația achitărilor definitive în perioada 2016 – semestrul I 2017* sunt, în opinia Secției, justificări ale acesteia, nesusținute probator, în sensul că din conținutul lucrării respective nu rezultă temeiul cartării.

II.8-11. În ceea ce privește obiecțiunile în legătură cu *deficiențele și vulnerabilitățile identificate, cu aspectele pozitive din activitatea desfășurată și în legătură cu concluziile raportului de control*, Secția observă că, în realitate, nu se formulează nicio obiecțiune, ci doar se menționează că „sunt valabile obiecțiunile formulate mai sus”.

În considerarea tuturor argumentelor mai sus prezentate, Secția pentru procurori, apreciind întemeiate susținerile Inspecției Judiciare raportat la obiecțiunile formulate de Direcția Națională Anticorupție, urmează să-și însușească conținutul răspunsului Inspecției.

Față de considerentele anterioare și față de lipsa de temeinicie a obiecțiunilor formulate, Secția pentru procurori va aproba Raportul Inspecției Judiciare nr.2316/IJ/590/DIP/2018.

Prin urmare, în temeiul dispozițiilor art. 41 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

raportate la dispozițiile art. 64 alin. (7) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1027/2012, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Aprobă Raportul Inspecției Judiciare nr. 2316/IJ/590/DIP/2018 având ca obiect "controlul tematic la Secția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție privind situația achitărilor definitive înregistrate în perioada 2016 - semestrul I/2017".

Art.2 – Însușirea conținutului răspunsului Inspecției Judiciare la obiecțiunile formulate de Direcția Națională Anticorupție.

Art.3 – Sesizarea Inspecției Judiciare cu privire la afirmațiile unor procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție făcute cu ocazia analizării cauzelor care au condus la pronunțarea unor soluții de achitare de către instanțele judecătorești. (pag.12-16 din raport)

Art.4 - Prezenta Hotărâre nr. 417/11 septembrie 2018 a Secției pentru procurori se comunică Inspecției Judiciare și Direcției Naționale Anticorupție, pentru luarea măsurilor ce se impun.

Dată în București, la data de 11 septembrie 2018

Vicepreședinte,

Procuror Codruț OLARIU

